

Zástupcem županovým jest hodnostní třída nejvyšší politický konceptní úředník ustanovený při župním úřadě, ačli ministr vnitra neučiní jiného opatření.

§ 6.

Úředníci a zřizenci župních a služnovských úřadů na Slovensku, ať již byli prozatímně ministrem splnomocněným pro správu Slovenska ustanoveni, nebo v úřadech svých prozatímně potvrzeni, ať již jsou to bývali úředníci královské uherské vlády, či úředníci jiní, jsou povinni podati žádost za přijetí do služby politické u ministra splnomocněného pro správu Slovenska do 60 dnův ode dne, kdy tento zákon nabyl účinnosti. Ministr vnitra může pro mimořádné poměry tuto lhůtu i různě ustanoviti pro jednotlivé župy nebo jejich části.

Ustanovení prvního odstavce nevztahuje se na úředníky, kteří byli pro Slovensko trvale ustanoveni ústředními úřady anebo byli z úřednictva ustanoveného v ostatních částech republiky službou na Slovensko přikázáni.

§ 7.

Jestliže úředníci ti nepodají do stanovené lhůty žádosti za přijetí, má se za to, že se uplynutím lhůty dobrovolně bez jakýchkoli nároků vzdávají místa dosud zastávaného.

§ 8.

Úředníci bývalé vlády uherské, kteří byli po složení slibu věrnosti republice u úřadů župních a služnovských ponecháni a podali sice včas žádost za přijetí (§ 6), ale nebyli ustanoveni, budou dáni na odpočinek, a bude jim poskytnuto zaopatřovací požitky, pokud by na ně měli nárok podle platných zákonů uherských.

Bylo-li však prokázáno, že úředníci tito, za vlády republiky Československé třebaš provisorně ustanoveni nebo potvrzeni, dopustili se jednání, namířených proti státu československému, budou bez jakýchkoli nároků propuštěni, při čemž jest vyhrazeno trestně je stíhati.

§ 9.

Platné předpisy o úpravě technické služby nejsou tímto zákonem dotčeny.

Pokud podle uherských zákonů bylo tu příslušno ministerstvo obchodu, nastupuje na místo něho ministerstvo veřejných prací.

§ 10.

Úředníci a zřizenci, volení v městech municipálních, musí býti potvrzeni ministrem vnitra; dokud nebyli potvrzeni, nemohou úřadů, na které byli zvoleni, nastoupiti, nebo je vykonávati.

§ 11.

Vláda jest zmocněna, aby prozatím nařízením ustanovení tohoto zákona zcela nebo z části rozšířila i na území Podkarpatské Rusi.

§ 12.

Zákon tento účinkuje ode dne vyhlášení. Provéstí jej přísluší vládě.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Švehla v. r.

Dr. Franke v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Veselý v. r.

Habrman v. r.

Houdek v. r.

Dr. Winter v. r.

Prášek v. r.

Sonntág v. r.

Haml v. r.

Dr. Heidler v. r.

Klořáč v. r.

Dr. Beneš v. r.

Staněk v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Čís. 211.

Zákon ze dne 22. března 1920

o obecních a obvodních notářích na Slovensku.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Úřad obecního nebo obvodního notáře na Slovensku budou ode dne, který bude určen nařízením, obstarávati pouze státní úředníci ustanoveni podle tohoto zákona.

§ 2.

Obecním neb obvodním notářem může býti ustanoven, kdo vyhovuje všeobecným podmínkám pro ustanovení státním úředníkem a má alespoň způsobilost předepsanou uherským zák. čl. XX. 1900.

§ 3.

Obecní a obvodní notáři ustanoveni podle tohoto zákona podrobeni jsou zákonu ze dne 25. ledna 1914, č. 15 ř. z., o služebním poměru státních úředníků (služební pragmatice), a nařízením k němu vydaným, jakož i všem zákonům a ustanovením, kterými jsou v ostatních částech republiky upraveny služební a zaopatřovací požitky státních úředníků.

§ 4.

Obecní a obvodní notáře jmenuje ministr vnitra. Ministr vnitra určí počet systemisovaných

notářských míst v každé obci, nebo v každém obvodu a stanoví úřední sídlo obvodního notáře.

Ministr vnitra má právo přesaditi notáře na kterékoli místo notářské na území Slovenska.

§ 5.

Obecní a obvodní notáři, kteří v době, kdy zákon nabude účinnosti, vykonávají skutečně svůj úřad, a to i ti, kdož byli na své dosavadní místo prozatímně ustanoveni, neb v dosavadním svém úřadě prozatímně potvrzeni, jsou povinni podati do 60 dnů ode dne, kdy zákon nabude účinnosti, u ministra splnomocněného pro správu Slovenska žádost za ustanovení obecním neb obvodním notářem podle tohoto zákona. Ministr vnitra může pro mimořádné poměry tuto lhůtu i různě ustanoviti pro jednotlivé župy nebo jejich části.

§ 6.

Jestliže notáři nepodají do ustanovené lhůty žádost za ustanovení notářem podle tohoto zákona, má se za to, že se uplynutím lhůty dobrovolně bez jakýchkoli nároků vzdávají místa dosud zastávaného.

§ 7.

Obecní a obvodní notáři, kteří byli ustanoveni podle uherských zákonů před 28. říjnem 1918 a podali sice včas žádost za ustanovení notářem podle tohoto zákona, avšak nebyli ustanoveni, budou dáni na odpočinek, a bude jim poskytnuto zaopatřovací požitky, pokud by na ně měli nárok podle platných zákonů uherských. Bylo-li však prokázáno, že tito notáři, když již byli na svých místech úřady republiky Československé třeba prozatímně ustanoveni nebo potvrzeni, dopustili se jednání namířených proti státu Československému, budou bez jakýchkoli nároků propuštěni, při čemž jest vyhrazeno trestně je stíhat.

§ 8.

Pensijní fondy obecních a obvodních notářů, zřízené podle § 66 uherského zák. čl. XXII. 1886, přecházejí v den, kdy tento zákon nabude účinnosti, do správy ministerstva vnitra.

§ 9.

Obecní a obvodní notáři ustanovení podle tohoto zákona obstarávají, pokud tento zákon neustanovuje jinak, úřední působnost, která podle platných uherských zákonů přísluší dosavadním obecním a obvodním notářům.

§ 10.

Obecní a obvodní notáři jsou služebně podřízeni hlavnímu slůžnému, v jehož okrese mají své úřední sídlo.

§ 11.

Ve věcech obecních má notář právo i povinnost žádati, aby opatření neb usnesení obecního rychtáře, obecního představenstva neb obecního zastupitelstva nebylo vykonáváno, pokud by tímto opatřením neb usnesením byl porušen zákon, překročena působnost neb ohroženo blaho obce.

Žádost tu sluší podati nejpozději ve lhůtě tří dnů u příslušného hlavního slůžného; o podané žádosti uvědomí notář zároveň obecního rychtáře dotčené obce.

Hlavní slůžný rozhodne, má-li se opatření neb usnesení, proti němuž notář podal odpor, vykonati čili nic.

§ 12.

Pokud obecní neb obvodní notář obstarává úkoly správy státní, jest nezávislým na orgánech obecních.

§ 13.

Nářízením bude stanoveno, pokud notáři mohou obstarávati k žádosti jednotlivých občanů určité výkony právních porad.

§ 14.

Osobní náklad na obecní a obvodní notáře nese stát. Obec jest povinna přispívati k částečné úhradě tohoto nákladu v ten způsob, že podle dosavadních uherských předpisů poskytuje notáři naturální byt, nebo odvádí pokladně státní příbytečné. Nářízením bude stanoveno, v jaké výši se hodnota naturálního bytu, nebo příbytečné počítá notáři do jeho služebních požitků.

Obecní a obvodní notáři ustanovení podle tohoto zákona nemají nároků na naturální požitky, jež jim podle předpisů uherských obce byly povinny poskytovat i na započtení do jich požitků služebních.

Obec jest povinna poskytnouti notáři bezplatně potřebné úřední místnosti a nésti náklad na udržování otopu, osvětlení a čištění těchto místností.

Při notářích obvodních nesou náklady podle předcházejících odstavců obce obvodu.

Započtení dosavadní služební doby notářům podle tohoto zákona jmenovaným upraveno bude nářízením.

§ 15.

Po dobu prvních pěti let účinnosti tohoto zákona může ministr vnitra svoliti k tomu, aby obecním neb obvodním notářem byl ustanoven i ten, kdo nemá způsobilosti předepsané uherským zák. čl. XX. 1900.

Po tutéž dobu může ministr vnitra jmenovati notáře podle tohoto zákona prozatímně na jeden rok. V téže době může táž osoba býti jmenována notářem prozatímně i vícekrát po sobě, vždy však jen na jeden rok.

§ 16.

Ministr vnitra může výkon některých práv, jež mu přísluší podle tohoto zákona, svěřiti ministru splnomocněnému pro správu Slovenska.

§ 17.

Působnost tohoto zákona může býti nařízením rozšířena prozatím až do další úpravy zcela nebo z části i na území Podkarpatské Rusi.

§ 18.

Zákon tento nabude účinnosti zároveň se zákonem o prozatímní úpravě správy politické na Slovensku. Provede jej ministr vnitra, ministr pro sjednocení zákonodárství a organizace správy a ministr splnomocněný pro správu Slovenska.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Švehla v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Dr. Hodža v. r.

Čís. 212.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 7. dubna 1920

o obchodu surovými kožemi domácího původu.

Na základě zákona ze dne 24. července 1917, č. 307 ř. z., a uher. zák. č. LXIII. z r. 1912 a č. L. z r. 1914 mění se nařízení vlády republiky Československé ze dne 23. září 1919, č. 523 Sb. z. a n., pokud jde o obchod surovými kožemi, takto:

§ 1.

Surové kůže hovězí, telecí, koňské, skopoví, kozlečiny a jehněčiny, jakož i kůže králíci a zaječí domácího původu smějí od 1. května 1920 nakupovati a jimi obchodovati jen ty osoby, oprávněné k tomu dle ustanovení živnostenského řádu, které se vykáží zvláštním povolením vystaveným od politického úřadu první stolice, na Slovensku a v území Podkarpatské Rusi od administrativních vrchností I. stolice.

Rovněž i nákupní a prodejní družstva řeznická jsou povinna opatřiti si toto povolení.

Ustanovení I. odstavce nevztahuje se na nákupy zpracovatelů surových koží.

§ 2.

Ministerstvo pro zásobování lidu se zmocňuje zajistiti si hovězí a telecí kůže, získané porážkami tuzemského dobytka (§ 2, nař. ze dne 2. ledna 1920, č. 22 Sb. z. a n.), pro lidové ošacení a jimi za tím účelem hospodáriti. Povinnost ohlašovací a odváděcí postihuje toho, na jehož účet se dobytek porazil.

Kůže získané z porážek hovězího a telecího dobytka určeného pro zásobování vojska zůstávají k dispozici ministerstvu národní obrany.

Ceny čas od času určuje ministerstvo pro zásobování lidu v dohodě s ministerstvem obchodu a ministerstvem národní obrany vyhláškou v úředním listě. Stejným způsobem budou vyhlášeny podrobnější předpisy o hlášení a odvádění koží.

§ 3.

Předpisy § 2 nevztahují se na kůže, které se nalézají v závodech kůže zpracujících. Tyto kůže jsou, stejně jako kůže cizozemského původu, volné.

§ 4.

Přestupky tohoto nařízení trestají se vězením, na Slovensku a v území Podkarpatské Rusi uzamčením, do tří týdnů a mimo to pokutou peněžitou do 2000 Kč.

Porušení ohlašovací neb odváděcí povinnosti dle § 2 může se trestati mimo to propadnutím neohlášených a neodvedených koží ve prospěch státu k dispozici ministerstva pro zásobování lidu.

Tresty tyto ukládají politické úřady první stolice, na Slovensku a v území Podkarpatské Rusi administrativní policejní vrchnosti první stolice.

§ 5.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Provésti je ukládá se ministroví pro zásobování lidu v dohodě s ministrem obchodu a ostatními zúčastněnými ministry.

Tusar v. r.

Dr. Veselý v. r.

Sonnát v. r.

jako ministr financí a za ministra pro zásobování lidu.

Dr. Beneš v. r.

Prášek v. r.

Habrman v. r.

Staněk v. r.

Dr. Franke v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Winter v. r.

Hampl v. r.